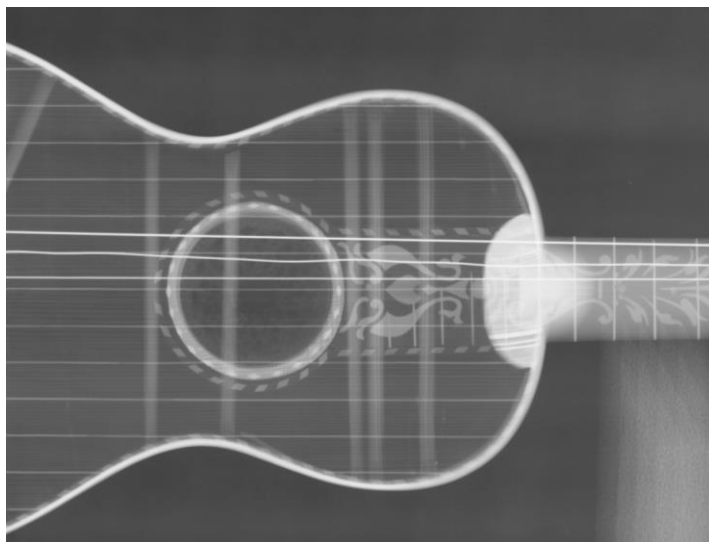

KONFERENCE MCFMI 2024

16. 10. 2024

DOKUMENTACE, KONZERVACE A

17. 10. 2024

RESTAUROVÁNÍ HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ

Národní muzeum – České muzeum hudby
Karmelitská 2, 118 00 Praha 1

METODICKÉ CENTRUM
DOKUMENTACE, KONZERVACE A RESTAUROVÁNÍ
HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ

MINISTERSTVO
KULTURY

NÁRODNÍ
MUZEUM

Tento projekt je realizován s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

PROGRAM KONFERENCE

STŘEDA, 16. října 2024

09:00–09:15	<i>prezence účastníků</i>
09:15–09:30	Tereza Žůrková: Zahájení konference
09:30–10:00	Barbora Števanica Kadlíčková: Smyčcové hudební nástroje zámecké provenience ve sbírce Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea
10:00–10:30	Alexandra Lorenz: Háčkové harfy – historie a konstrukce
10:30–11:00	<i>přestávka</i>
11:00–11:30	Martin Jaroš: Dechové nástroje Rožmberské kapely se zaměřením na pumorty
11:30–12:00	Tereza Žůrková: Stavba žesťových nástrojů v 19. století: metody výzkumu
12:00–13:30	<i>přestávka na oběd</i>
13:30–14:00	Josef Sadílek: Trompeta Hans Geyer 1675
14:00–14:30	Petr Kalina: Monografický výzkum lužickosrbských houslí
14:30–15:00	<i>přestávka</i>
15:00–15:30	Daniela Kotašová: Strunné nástroje ze sbírky Karla Boromejského Dvořáka
15:30–16:00	Jiří Höhn: Sbíрка hudebních nástrojů Národního ústavu lidové kultury: Charakteristika sbírky a současný stav jejího zpracování
16:00–18:00	<i>Volný vstup do expozice Člověk – Nástroj – Hudba a do výstavy Na turné</i>

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

PROGRAM KONFERENCE

ČTVRTEK, 17. října 2024

09:30–10:00 Tomáš Pilař: 100 let houslařského ateliéru Pilař

10:00–10:30 Adam Bitljan: Klaviorgan Anton Ulrich in Prag

10:30–11:00 *přestávka*

11:00–11:45 František Kůs: Restaurování violy d'amore E 1287

11:45–12:15 Jakub Zahradník: Stačí jen málo

12:15–13:45 *přestávka na oběd*

13:45–14:30 Ondřej Mucha: Rudolf Pajr & spol. – 130. výročí založení slavné české továrny na americká harmonia v Hradci Králové

14:30–15:30 Jan Bečička: Restaurování klavíru Johann Buchta

15:30–18:00 *Volný vstup do expozice Člověk – Nástroj – Hudba a do výstavy Na turné!*

16:00–17:00 *Komentovaná prohlídka výstavy Na turné! s autorem Petrem Ferencem*

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Abstrakty příspěvků

•

Informace o autorech

•

Kontakty

Podklady k letošnímu i předchozím ročníkům konference, včetně kontaktů na přednášející a elektronického sborníku, je možné najít na webových stránkách www.mcmi.cz.

METODICKÉ CENTRUM
DOKUMENTACE, KONZERVACE A RESTAUROVÁNÍ
HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Barbora Števkanka Kadlíčková: Smyčcové hudební nástroje zámecké provenience ve sbírce Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea

Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea ve své sbírce hudebních nástrojů dosud shromáždilo na 80 smyčcových hudebních nástrojů různého stáří, typu a provenience. Konferenční příspěvek se zaměří na skupinu smyčcových nástrojů pocházejících ze zámeckého prostředí, a to konkrétně ze zámků ve Strážnici, Náměšti nad Oslavou a Bruntále. Jedná se o housle, violy, violu d'amour, violu da gambu, violoncello a kontrabas italských, německých, rakouských a anonymních tvůrců. Příspěvek se pokusí zahrnout co nejkomplexnější informace o historii nástrojů a způsobu jejich získání do sbírky společně s jejich stručným popisem a doprovodnou fotodokumentací.

Barbora Števkanka Kadlíčková vystudovala hru na housle na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Poté absolvovala hudební vědu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, kde pokračuje v doktorandském studiu se zaměřením na smyčcové hudební nástroje ve sbírce Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea. Od roku 2022 působí jako kurátorka Národního muzea – Muzea Antonína Dvořáka v Praze.

✉ barbora.kadlickova@nm.cz

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Alexandra Lorenz: Háčkové harfy – historie a konstrukce

České háčkové harfy jsou harfy, které vznikly dříve než dnes známé pedálové nebo koncertní harfy. Používaly se jako nástroj potulných hudebníků, kteří hráli svou hudbu po celém světě, aby si vydělali peníze, které ve své vlasti těžko sháněli. Takzvaní harfisté byli členy někdy velmi profesionálních hudebních skupin. Mnozí pocházeli z Přísečnic a Nechanic, které byly považovány za centra výroby háčkových harf. Jejich konstrukce, ladění a styl hry byly pro tento typ nástrojů charakteristické a udržely se od konce 18. století až do první světové války. Některé původní nástroje se dochovaly dodnes, například v berlínském Muzeu hudebních nástrojů.

Alexandra Lorenz je absolventkou Univerzity Umění v Berlíně. Vystudovala pedagogické obory hudbu a sport a dále klavírní pedagogiku. Momentálně je aktivní jako učitelka klavíru. Narodila se v roce 1989 v Německu, ale rané dětství strávila na Karlovarsku. Odmaturovala v Bavorsku a od roku 2009 studovala v Berlíně, kde stále žije a pracuje.

✉ alelorenz@gmx.de

☎ +49 1605097090

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Martin Jaroš: Dechové nástroje Rožmberské kapely se zaměřením na pumorty

Příspěvek představí dřevěné dechové nástroje ze souboru tzv. „Rožmberské kapely“ uložené v Národním muzeu – Českém muzeu hudby v Praze. Výhradní pozornost bude věnována pumortům, tedy nástrojům, které Rožmberské kapele s největší pravděpodobností náležely. Autor v prezentaci krátce shrne informace o jejich současném i předešlém stavu. Vlastní badatelský výzkum a poznatky budou zaměřeny na nástroje příbuzné s pumorty, které nesou obdobný charakteristický znak. Konkrétně se jedná o flétnu uloženou v Gesellschaft der Musikfreunde ve Vídni a baset ve sbírkách Muzeul National Brukenthal v rumunském Sibiu.

Martin Jaroš studuje třetí ročník bakalářského studia hudební vědy na FF UK. Zároveň vypomáhá při katalogizaci v Institutu Bohuslava Martinů, vyučuje vystudovanou hru na klavír a věnuje se kultuře i na úrovni komunální politiky jako zastupitel městské části.

✉ hr.martin21@seznam.cz

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Tereza Žůrková: Stavba žesťových nástrojů v 19. století: metody výzkumu

Ačkoli byl dlouhou dobu spatřován jako základní formující prvek zvukových vlastností dechového nástroje jen geometrický průběh jeho znějícího vzduchového sloupce, nedávné výzkumy potvrzují, že ani materiál, tloušťka plechu a zejména způsob výroby nelze považovat za marginální v otázce vlivu na výsledný zvuk. Dobový instrumentář konkrétního historického období je tudíž nutné podrobit širokému kontextuálnímu výzkumu a hledat odpověď i na otázky týkající se použitých materiálů a zejména způsobu a přesného postupu, jakým byly nástroje v daném období vyráběny. To je ovšem oblast, kde až do sklonku 19. století zcela postrádáme přímé prameny. Autorka v rámci příspěvku představí dva unikátní texty, které mohou na řadu otázek z daného okruhu odpovědět a poskytnout reálný vhled do denní praxe nástrojařského řemesla 2. poloviny 19. století.

Tereza Žůrková vystudovala hudební vědu na Masarykově univerzitě v Brně. Krátce působila jako kurátorka hudební sbírky Vlastivědného muzea v Olomouci (2011). Od roku 2012 pracuje jako kurátorka oddělení hudebních nástrojů Českého muzea hudby a od roku 2016 jako koordinátorka MCMI. Zabývá se zejména žesťovými dechovými nástroji, historií českého nástrojařského řemesla a organologickou terminologií.

✉ tereza.zurkova@nm.cz

☎ +420 224 497 713, +420 771 135 353

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Josef Sadílek: Trompeta Hans Geyer 1675

Příspěvek představí torzo jediné známé dochované trumpety Hanse Geyera staršího. Tento nástroj donedávna zcela unikal pozornosti jak organologů a hudebních historiků, tak i praktických hudebníků, přestože jeho objev má významný dopad pro rozšíření dosavadních poznatků o výrobě hudebních nástrojů ve Vídni v 17. století a hudební praxi té doby ve střední Evropě. Zároveň přináší zásadní poznatky pro další vývoj historicky poučené interpretace. Význam tohoto nástroje spočívá v historických souvislostech především ve vztahu k císařské dvorní kapele ve Vídni, dále ke dvorní kapele biskupa Karla z Lichtensteinu-Castelcornu (1624–1695) v Kroměříži a trubači Pavlu Josefu Vejvanovskému (1639?–1693). Ten stál v čele této kapely a zároveň rozhodující měrou přispěl ke vzniku tamního hudebního archivu, dnes v mnoha ohledech hodnocenému jako unikátní. Autor příspěvku se zabývá i možnostmi výroby hratelné repliky Geyerovy trumpety a představí i zvukovou ukázkou prototypu takové repliky.

© Foto: Eva Hladká

Josef Sadílek je trumpetista. Vystudoval HAMU v Praze ve třídě prof. Václava Junka a prof. Vladimíra Rejčka. Své vzdělání si dále rozšířil účastí na mistrovských kurzech a soukromých lekcích u Karla Steidingera, Friedemanna Immerera, Jaroslava Roučka a Jean-François Madeufa. Od roku 1998 je členem Orchestru Státní opery v Praze, kde zastává pozici sólotrumpetisty. Intenzivně se zabývá historicky poučenou interpretací a hrou na historické hudební nástroje. Je členem A.C.I.M.V. v Paříži a The Historic Brass Society v New Yorku. Spolupracuje s mnoha soubory u nás i v zahraničí, např. Musica Florea, Collegium 1704, Les Dissonances, Freiburger Barockorchester, Capricornus Consort Basel, Bachstiftung St.Gallen a dalšími.

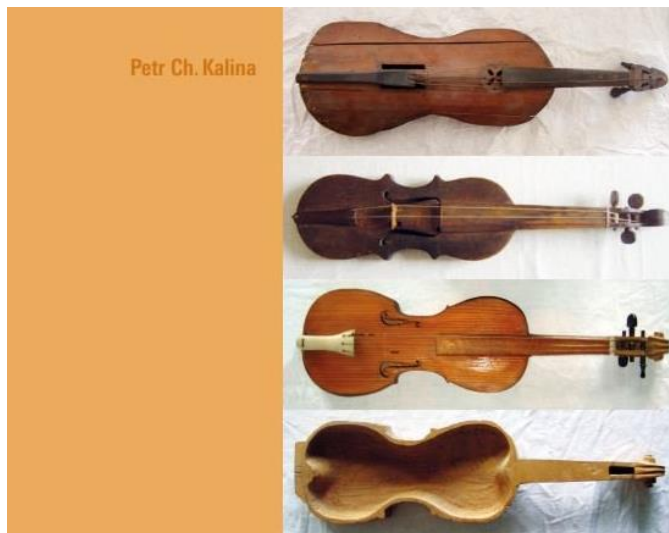
✉ josef.sadilek@seznam.cz

☎ +420 603 461 506

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Petr Kalina: Monografický výzkum lužickosrbských houslí

Příspěvek představí výsledky výzkumu lužickosrbských smyčcových chordofonů, tedy tzv. velkých a malých lužickosrbských houslí, které jsou shrnuty v monografii *Sorbische Geigen* vydané v letošním roce v Lužickosrbském ústavu v Budyšině.

Petr Ch. Kalina

Malý řad Serbskeho instituta Budyšin
Kleine Reihe des Sorbischen Instituts Bautzen

36

Sorbische Geigen
Serbske husle

Serbski Sorbisches
institut Institut

Petr Kalina působí jako odborný asistent Ústavu hudební vědy a Ústavu slavistiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Odborně se zabývá především etnoorganologií a hudební kulturou slovanských národů, především Ukrajinců a Lužických Srbů. Působí rovněž jako překladatel ukrajinské beletrie.

✉ kalina@phil.muni.cz

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Daniela Kotašová: Strunné nástroje ze sbírky Karla Boromejského Dvořáka

Soukromá sbírka hudebních nástrojů pražského houslaře, sběratele a obchodníka Karla Boromejského Dvořáka (1856–1909) patří mezi jednu z nejvýznamnějších akvizic v historii fondu Národního muzea – Českého muzea hudby. V rámci konferenčního výsledku bude představen dosavadní stav bádání o této sběratelské osobnosti. Na základě celkového přehledu souboru budou prezentovány výjimečné chordofony drnkací i smyčcové. Autorka zmíní také nástroje, jejichž výrobci byli až do nedávna často mylně uváděni na základě citace jména na etiketě.

Daniela Kotašová působí jako kurátorka sbírky hudebních nástrojů v Národním muzeu – Českém muzeu hudby. Vystudovala hudební vědu na pražské Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, brněnské Filozofické fakultě Masarykovy univerzity a absolvovala studijní stáž ve dvou německých muzejních institucích. V rámci vědy a výzkumu se specializuje na hudební organologii se zaměřením na strunné drnkací nástroje a dějiny českého hudebního nástrojařství.

✉ daniela.kotasova@nm.cz

☎ +420 224 497 728

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Jiří Höhn: Sbírka hudebních nástrojů Národního ústavu lidové kultury: Charakteristika sbírky a současný stav jejího zpracování

Nabízený příspěvek volně navazuje na referát přednesený v roce 2022, který byl zaměřen na současnou expozici Hudební nástroje v lidové kultuře. Referát se zaměřuje na charakteristiku fondu hudebních nástrojů NÚLK jakožto jedinečného odrazu proměny hudebního instrumentáře lidové kultury na našem území. Nastíní také stav či přesněji řečeno způsob jeho zpracování a specifika, jež jsou spojena s dokumentací hudebních nástrojů lidové kultury. Okrajově se také dotkne projektů věnovaných experimentální stavbě, které vycházejí právě ze studia strážnického fondu.

Jiří Höhn vystudoval Odborné učiliště houslařské v Lubech u Chebu, obor Umělecko-řemeslná stavba hudebních nástrojů – houslař (1998–2002), a Katedru muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (2002–2009). Jeho diplomová práce se zabývala tématem „Hudební nástroje ve sbírkách Národního ústavu lidové kultury“. Od roku 2007 působí v Národním ústavu lidové kultury ve Strážnici jako vědecký pracovník. Svou vědeckou činnost zaměřuje na hudební nástroje užívané v lidové kultuře České republiky. Od roku 2012 je řešitelem výzkumného záměru Experimentální stavba hudebních nástrojů. V letech 2016–2021 byl odborným garantem při realizaci expozice „Hudební nástroje v lidové kultuře“ (financované z evropských fondů, program IROP) a dále odborným pracovníkem projektu „Lidové písně a tance Českých zemích – digitální systém pro zpřístupnění a ochranu“ (program aplikovaného výzkumu a vývoje národní a kulturní identity, NAKI, 2016–2022).

✉ jiri.hohn@gmail.com

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Tomáš Pilař: 100 let houslařského atelieru Pilař

Před 100 lety v září 1924 otevřel Karel Pilař v Hradci Králové svůj kráček s dílnou a započal rodinou tradici, která po synu Vladimírovi, vnuku Tomášovi a pravnučce Šárce dnes po 100 letech čítá již čtvrtou generaci a v dohledu je možná již pátá v praprapravnuku Adamovi. K houslařské rodině patřil také Karlův bratr Bedřich a v dnešní době též Vladimírův vnuk Jan a manžel Šárky Pavel Hušek. Než Karel Pilař založil svoji firmu, musel projít tovaryšskými léty, které strávil u několika mistrů v Evropě a získal reputaci skvělého restaurátora. Stavěl i krásné nové nástroje. Od roku 1924 se tedy rozvíjela historie tohoto atelieru, kterou přiblíží Tomáš Pilař ve své přednášce.

Tomáš Pilař se vyučil u svého otce Vladimíra Pilaře a pracoval několik let i se svým dědou Karlem. Absolvoval roční stáž v Basileji u mistra Felixe Griedera, půlroční stáž ve firmě Ealing Strings v Londýně. Učil se též vyrábět smyčce u Herberta Leichta v Hohendorfu, Hans-Karl Schmidta v Drážďanech a Michaela Taylora v Londýně. Získal stříbrnou medaili v 1. triennale v Cremoně 1976 a poté Zlatou medaili a Zlatého Groglicze na soutěži v Poznani 1977. Většinu života se věnuje stavbě nových nástrojů.

✉ pilar.violin@seznam.cz

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Adam Bitljan: Klaviorgan Anton Ulrich in Prag

Přednáška popisuje novější přírůstek do sbírky Národního muzea – Českého muzea hudby v podobě velice zajímavého klávesového nástroje, který kombinuje klasický romantický klavír z počátku 19. století se zabudovanými varhanami. Klavír vyrobil pravděpodobně Anton Ulrich st., pražský stavitel klávesových nástrojů, a do něj byly později instalovány varhany. Toto zajímavé technické řešení si vyžádalo radikální zásah do nástroje. Přednáška se zaměří na popis jednotlivých zásahů do klavíru a jejich dopadu na konstrukci, funkce i celkový vzhled a objasňuje jednotlivé kroky podle dosavadních poznatků a zjištění. Také stručně ukáže ošetření a dokumentaci takto výjimečné akvizice do našich sbírek.

Adam Bitljan absolvoval Střední školu tvorby a designu nábytku v Liberci, Vyšší odbornou školu uměleckých řemesel v Brně (obor Restaurování a konzervování nábytku a nepolychromované dřevorezby pod vedením ak. mal. Pavla Luffera, ak. soch. Petra Jedličky, prof. Petra Jandy a prof. Josefa Filipa) a výtvarné kurzy pod vedením ak. mal. Evy Kubínové. V letech 2003–2004 působil jako restaurátor na pracovišti státního zámku Sychrov, poté působil jako restaurátor pro soukromé sběratele i galerie a muzea v ČR. V roce 2014 založil v Praze externí restaurátorské a konzervátorské pracoviště Severočeského muzea v Liberci. Od roku 2015 pracuje na pozici restaurátor v Národním muzeu – Českém muzeu hudby a od roku 2016 zároveň jako odborný pracovník MCMI. Je absolventem odborných seminářů a workshopů v ČR, Norsku a Velké Británii, jako pracovník MCMI prezentuje centrum na odborných konferencích v ČR i v zahraničí.

✉ adam.bitljan@nm.cz

☎ +420 724 821 848

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

František Kůs: Restaurování violy d' amore E 1287

České muzeum hudby uchovává ve své sbírce řadu viol d' amore, většina z nich však není schopná koncertního použití. Z toho důvodu byla vybrána k restaurování jedna z nich, která by mohla zvukově reprezentovat tuto nástrojovou rodinu – viola d' amore menších rozměrů a se špatně čitelnou etiketou výrobce (Heinrich Go[...]cker). Na první pohled nebyla poškozena příliš. Chybělo několik kostěných pinů sloužících jako ozdoba kolíčku, či jako úchyty souznějících strun. Luby přesahovaly okraje korpusu, chyběly struny, na vrchní desce byla uvolněná prasklina, byl uvolněný hmatník a uložení strun na horním pražci bylo nesmyslně umístěno. Objevila se i trhlina v kolíčkové schránce. Při restaurování byly zvoleny jen nejnnutnější zásahy, aby byl nástroj kompletní a schopný hry. Krátce po dokončení prací byl nástroj zapůjčen k nahrávání opery Leoše Janáčka *Liška Bystrouška*. Jak interpretka, tak viola d' amore si získaly veřejný obdiv a uznání.

František Kůs se vyučil houslařem v Lubech u Chebu roku 1992. V témže roce si otevřel vlastní dílnu v Ostrově u Karlových Varů, kde staví nové nástroje a provádí opravy a seřizování. V roce 1999 byl přijat do Kruhu umělců houslařů a v letech 2000–2002 pracoval v ateliéru Jana Baptisty a Přemysla Otakara Špidlenových. Účastnil se mezinárodních houslařských soutěží, odkud získal stříbrnou medaili za houslový tón (USA 2002) a 1. místo za práci, umělecký dojem, zvláštní ocenění italské houslařské asociace za lak (Náchod 2008). Od roku 2018 pracuje jako restaurátor v Českém muzeu hudby, kde pečuje o nástroje Státní sbírky hudebních nástrojů. Je aktivním hudebníkem.

✉ frantisek.kus@nm.cz

☎ +420 224 497 715, +420 605 858 043

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Jakub Zahradník: Stačí jen málo

Stačí jen málo a zničí se klavír. A stačí docela stejně málo a zachrání se v celé své nádheře. Vše závisí na kompetentním rozhodnutí. Za celou dobu svého života se autor příspěvku, hudebník a dnes majitel klavírnické a restaurátorské dílny a obchodu s piany Pianotéka v Praze setkává s neuvěřitelnou devastací kulturního odkazu v oblasti klávesových nástrojů. Soustavné ničení vídeňských klavírů z pofidérních důvodů, vyvezení podstatné části hodnotného mobiliáře do zahraničí táhnoucí se od dob socialismu přes divoká 90. léta až do dneška a proti tomu omezené možnosti institucí a přehlížení těch, kteří to mohou ovlivnit. Svět se zachránit nedá, ale klavír ano. Jak na to a co to obnáší, je tématem příspěvku autora, který je předsedou Kruhu klavírníků a varhanářů, z.s.

Jakub Zahradník absolvoval v roce 1986 na Pražské konzervatoři obor skladba, poté se třicet let živil jako hudebník a spisovatel (autorská CD a knihy). Jeho poslední publikace "Forte, nebo piano?" pojednává o souboru historických pian, které vystavoval na HAMU význačný pražský klavírník Ferdinand Rendl. V roce 2010 byla podstata této sbírky odvezena do Zahradníkova bytu a vznikla tak prodejní galerie Pianotéka, pod shodným názvem byl v roce 2016 otevřen obchod. V roce 2017 byl J. Zahradník zvolen do čela Kruhu klavírníků a varhanářů z.s., jehož cílem je péče o udržování tuzemské řemeslné tradice všech typů klávesových nástrojů. Inicioval také otevření oboru klavírník (opravář klavírů) na Konzervatoři a střední škole Jana Deyla a spolu s ředitelkou tohoto ústavu, S. Lustykovou, usiluje o rozšíření tohoto oboru o stavbu a opravu harmonik a základy restaurování klávesových nástrojů. Je autorem řady odborných a popularizačních článků (Europiano, Hudební rozhledy). V roce 2022 otevřel na Smíchově velkou klavírnickou dílnu a rozšířil její záběr o restaurátorské práce. Dobu covidu zužitkoval k natočení celovečerního filmu Piano na křižovatce. ✉ www.pianoteka.cz

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Ondřej Mucha: Rudolf Pajr & spol. – 130. výročí založení slavné české továrny na americká harmonia v Hradci Králové

Příspěvek pojednává o slavné české továrně Rudolfa Pajkra z Hradce Králové, jejíž 130. výročí založení si v letošním roce připomínáme. Po seznámení s první zmínkou Pajkových v souvislosti s výrobou harmonií budou představeny okolnosti vzniku továrny a její výjimečnosti na tehdejšímu trhu s mezinárodními úspěchy včetně koncertního kunstharmónia, největšího nástroje této slavné továrny. Téměř půl století existence bude představeno na dobových fotografiích, ukázkách nástrojů z jednotlivých katalogů a hudební prezentaci harmonia Rudolfa Pajkra ze sbírky expozice HARMONIUM - HISTORIE v Prostějově.

HARMONIUM - HISTORIE soukromá expozice harmonií v České republice se sídlem v Prostějově byla založena v roce 2022 varhaníkem a prvním českým koncertním hráčem na harmonium Ondřejem Muchou a houslistou Janem Tomankem. Sběrka, která je postupně rozšiřovaná obsahuje více jak 120 nástrojů z let 1825 - 1973. Velkou část zastupují harmonia téměř všech českých výrobců a harmonia postavená významnými výrobci v Evropě a USA. V současnosti se jedná o největší sbírku těchto hudebních nástrojů v České republice a také doposud jedinou stálou expozici těchto hudebních nástrojů ve Střední Evropě. Za tuto činnost byla v roce 2023 udělena Cena Olomouckého kraje: Výjimečný počin roku v oblasti umění – hudba. Vedle pravidelných komentovaných prohlídek s hudebními ukázkami se zakladatelé zabývají historií tohoto hudebního nástroje, studiem dobových materiálů, studiu a dokumentaci harmonií jednotlivých výrobců, výstavám s přednáškami a v neposlední řadě také návratem tohoto plnohodnotného nástroje zpět do hudebního života koncertním cyklem „Harmonium tour aneb vzkříšení zapomenutého nástroje“.

info@harmonium-historie.cz • <https://harmonium-historie.cz/>

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.

Jan Bečička: Restaurování klavíru Johann Buchta

Příspěvek nastiňuje obecnou problematiku restaurování klávesových hudebních nástrojů. V úvodu seznámí autor posluchače s nástrojem a jeho popisem – jedná se o kladívkový klavír Johann Buchta Brno datovaný okolo roku 1810 z majetku Moravského zemského muzea. Hlavní část příspěvku představí postup restaurování nástroje. Také se bude zabývat otázkou, jak přistupovat k restaurování a kdy je vhodné uvádět historické hudební nástroje do hratelného stavu. Autor seznámí posluchače také s problematikou tahu strun a probere obecné postupy restaurování (dokumentace, průzkum, vlastní restaurování a následná péče).

Jan Bečička studoval u klavírnické firmy Petrof a na Střední umělecko-průmyslové škole v Praze (obor Tvarování dřeva a řezbářství). Absolvoval několik stáží v dílnách na stavbu klávesových hudebních nástrojů. Od roku 1997 se zabývá stavbou a restaurováním historických klávesových hudebních nástrojů. V roce 2009 mu bylo Ministerstvem kultury České republiky uděleno povolení k obnově kulturních památek se specializací na restaurování strunných klávesových nástrojů.

✉ info@harpsichord.cz

Účastí na konferenci dáváte svolení k pořízení fotodokumentace z akce pro archivní účely.